

Bytí podle Al. Badiou-a

Alain Badiou prý prohlásil, že „bytí je mnohost bez jednoty“ (podle stud. práce u Petříčka). Pokud tomu můžeme bez dalšího zjišťování rozumět, rozumí Badiou termínem „bytí“ asi tak, jako my chápeme termín „jsoucnost“ (event. „jestota“). To znamená, že o bytí lze mluvit všude tam, kde něco jednotlivého „jest“, aniž by bylo možno toto jsoucí charakterizovat jako „vnitřně sjednocené“. Naproti tomu všude tam, kde jde o jednotlivinu, jejíž podsložky sice také „jsou“, ale jsou nějak integrovány v onu vyšší jednotlivinu jakožto celek. Z toho by ovšem vyplývalo, že nelze mluvit o „prosté jsoucnosti“ (event. „jestotě“) v případě světa vcelku, aniž bychom bez dalšího zdůvodňování předpokládali, že svět je celek. Pak by zase bylo otázkou, jak je možno rozumět slovu „celek“, aby nešlo o pouhý úhrn (a tedy hromadu, nebo – řečeno s Masarykem – o „skladiště věcí“).

(Písek, 190424-1.)